

एतस्य कर्मकांडस्य आनंत्यं आनंत्यहेतुत्वं अयं भावः कर्मज्ञानकांडयोः पार्थगर्थे वेदस्यैकस्मिन्नर्थे पर्यवसानाभावाद्वाक्यभेदः स्यात् सच संभवत्येकवाक्यत्वे वाक्यभेदो हि नेष्यत इति न्यायेनायुक्तः अतः कर्मकांडस्यैव ज्ञानकांडशेषत्वं वाच्यं वैपरीत्यस्य प्रागेव निरस्तत्वादिति ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ इति शांति० मो० नै० भा० एकोनसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६९ ॥ ॥ ७३ ॥ कर्मणां ज्ञानांगत्वं विवक्षुस्तद्वैयर्थ्यशंकां तावत्परिहरत्यर्द्धेन वेदा इति शब्दब्रह्मकर्मोपास्तिकांडः परंब्रह्मप्रत्यगात्मा ॥ १ ॥ तत्र गर्भाधानमारभ्य कर्मकांडो ज्ञानशेषत्वं भजत इत्याह शरीरमिति वेदे उपनिषत्कांडे यत्तनुं शरीरं कुरु ते गर्भाधानविधिना उत्पादयति विष्णुर्योनिकल्पयतु त्वष्टारूपाणि पिशतु आसिंचतु प्रजापतिर्धाता गर्भं दधातु इत्यादि मंत्रैः तत् शरीरमेव कुरुते संस्कुरुते विष्णवादिदेवतास्मरणपूर्वकमाहिते गर्भे विष्णवादि वज्रा नैश्वर्यसंपन्न एव जीव आविर्भवति शरीरसंस्कारेण शरीराभिमानिनः स्वास्थ्यदर्शनात् ॥ २ ॥ अत्रैव वैदिकप्रसिद्धिमाह कृतेति कृतं श्रौतस्मार्तसंस्कारैः पित्रा संस्कृतं शुद्धं चाध्ययनादिना शरीरं यस्य स ब्राह्मणः नास्ति क्यमन्यथा च स्याद्वेदानां पृष्ठतः क्रिया ॥ एतस्यानंत्यमिच्छामि भगवन् श्रोतुमंजसा ॥ ६७ ॥ तत्त्वं वदस्व मे ब्रह्मन्नुपसन्नोऽस्य धीहिभोः ॥ यथा ते विदितो मोक्षस्तथेच्छाम्युपशिक्षितुं ॥ ६८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० गोकपिलीये ऊनसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ कपिल उवाच वेदाः प्रमाणं लोकानां न वेदाः पृष्ठतः कृताः ॥ द्वे ब्रह्मणी वेदितव्ये शब्दब्रह्म परंचयत् ॥ १ ॥ शब्दब्रह्मणि निष्णातः परंब्रह्माधिगच्छति ॥ शरीरमेतत् कुरुते यद्वेदे कुरुते तनुं ॥ २ ॥ कृतशुद्धशरीरो हि पात्रं भवति ब्राह्मणः ॥ आनंत्यमत्र बुद्धोदं कर्मणां तद्वीमते ॥ ३ ॥ अनागममनैति ह्यं प्रत्यक्षं लोकसाक्षिकं ॥ धर्म इत्येव ये यज्ञान्वितन्वंति निराशिषः ॥ ४ ॥ उत्पन्नत्यागिनो लुब्धाः कृपासूया विवर्जिताः ॥ धनानामेष वै पंथास्तो र्थेषु प्रतिपादनं ॥ ५ ॥ अनाश्रिताः पापकर्मकदाचि कर्मयोगिनः ॥ मनः संकल्पसंसिद्धा विशुद्धज्ञाननिश्चयाः ॥ ६ ॥ अक्रुध्यंतोऽनसूयंतो निरहंकारमत्सराः ॥ ज्ञाननिष्ठास्त्रिशुक्लाश्च सर्वभूतहिते रताः ॥ ७ ॥

पात्रं ब्रह्मविद्याया योग्यं भवति तत्र श्रौतः संस्कारो जातेऽप्यादिः यस्मिन् जात एतामिष्टिनिर्वपति पूत एव स तेजस्व्यन्नादं द्रियावी पशुमान् भवतीति श्रुत्युक्तफलकः स्मृत्यंतरे यस्यैते अष्टाचत्वारिंशत्संस्काराः स ब्रह्मणः सायुज्यं स रूपतां स लोकतां जयतीति महायज्ञैश्च यज्ञैश्च ब्राह्मीयं कुरुते तनुरिति च एतेन ज्ञानशेषत्वं कर्मकांडस्योक्तं भवति कर्मणां फलं आनंत्यं मोक्षोपयोगिचित्तशुद्धिरूपं अत्र अस्मिन्नेव लोके प्रत्यक्षं बुध्यजानी हि न हि चित्तशुद्धिः स्वसाक्षिकी स्वर्गवेदे कर्म्यापर्वतवद्विषयमेवावेति वक्तुं शक्यं ॥ ३ ॥ तदेतदाह अनागममनैति ह्यमिति येन क्रमेण कर्मणामानंत्यहेतुत्वं स्यात्तमाह धर्म इति निराशिषः निष्कामाः ॥ ४ ॥ उत्पन्नत्यागिनः धनसंग्रहशून्याः कृपासूयाभ्यां रागद्वेषौ लक्ष्यौ तद्वर्जिताः तीर्थेषु सत्यात्रेषु ॥ ५ ॥ तल्लक्षणं अनाश्रिता इति अग्रिहोत्रादि मंत्रैः सर्वदा पापकर्मानाश्रितास्ते तीर्थभूता इत्यर्थः एवं धर्ममनुतिष्ठन्त ईदृशा भवंतीत्याह मन इत्यादि द्वाभ्यां विशुद्धं निर्विषयं ज्ञानं ब्रह्मतत्र निश्चयो येषां ॥ ६ ॥ ज्ञाने ज्ञानोपाये श्रवणमनननिदिध्यासनाख्ये निष्ठायेषां तेषां त्रिशुक्लाः जन्मकर्मविद्याचेति त्रीणि शुक्लानि शुद्धानि येषां तेषां ॥ ७ ॥